

καφέν. Κατόπι γάλα, ἐξακολουθήσας τὴν γαλακτώδη διαίταν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ἐπειτα προσέθεσε καὶ ὀλίγες φρούλες. Καὶ τελευταίως ἐπάτη εἰς τὰ ἀμυλώδη.

Ἐνα μῆνα μετὰ ταῦτα ὁ Κλάρκ, υγιέστατος, τὸ σῶμα καὶ τὰς φρένας, ἐξήρχετο τοῦ φρενοκομείου ὁ γνωστικώτερος ὄλων τῶν Ἀμερικανῶν!

Κατόπι τούτων πάντων προτεινόμεν νὰ ὑποβληθῇ ὁ κ. Τρικούπης εἰς νηστείαν σαράντα καὶ μίας ἡμερῶν, διὰ νὰ θεραπευθῇ ἐκ τῆς καταλαβούσης αὐτὸν οἰκονομικῆς παραφροσύνης.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐπικρατεῖ τώρα ὁ συρμὸς τῶν ἐπαναστάσεων . . . ἐν τοῖς Σωφρονιστηρίοι. Εἰς τὸ Σωφρονιστήριον Μισσουρή ὅπου εἶναι κλεισμένοι 1400 κατάδικοι ἐργαζόμενοι, μίαν ἡμέραν ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ἐκήρυξαν ἐπανάστασιν, ἔβαλαν φωτιὰ καὶ ἦσαν ἔτοιμη βεβαίως νὰ χυθοῦν ὄλοι ἐξω τῆς φυλακῆς, ὅτε τοῦ κώδωνος τοῦ κινδύνου σημήναντος, οἱ πολῖται ὄλοι ὀπλίσθησαν, περιέζωσαν τὴν φυλακὴν, ἠνάγκασαν τοὺς καταδικάτους νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰ κελλία των καὶ ἔσβυσαν καὶ τὴν πυρκαϊάν.

Ἐπίσης καὶ ἄλλη ἐπανάστασις εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Σινσιν κατεστάλη ἐπὶ τέλους, 230 τῶν πρωταιτίων ἀπομονωθέντων καὶ καταδικασθέντων εἰς ψωμί καὶ νερὸ, ἦτοι τανερισμόν πλεῖον ἄρτου.

Ἐπὶ ὠραίου χάρτου καὶ ὠραιότερου τύπου ἐκδίδεται ἀπὸ τινος ἐνταῦθα πρωτότυπος ἐφημερίς, ἀγγλοελληνική, ὁ Ἑλληνικὸς Χρόνος καὶ ὁ Ἑλικὼν ὀνομαζομένη, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰασιωνίδου, σκοποῦσα τὸν σύνδεσμον Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, φρονιμώτατα συντεταγμένη καὶ φιλολογικὰ νέα πε-

ριέχουσα· ἀλλὰ τίς θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τοσοῦτον καθαρῶς θεωρητικὸν σκοπὸν, ἀγνωστον μὲν ἡμῖν, γνωστὸν δὲ βεβαίως τῷ κ. Ἰασιωνίδῃ.

Ὁ διανομὸς τῆς Ὠρας εὐθύμιος προσκαλεῖται νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, ὅπου ἔχει κατὶ νὰ πληρωθῇ.

ΒΟΥΛΗ-ΑΠΟΚΡΗΑΙΣ

Ἡ Ἀποκρηαῖς μᾶς φεύγουνε, Σαρακοστή πλακόνει,
κι' ἀκόμη δὲν ἐσχόλασε τοῦ ἔθνους ἡ βουλή·
αὐτὴ μὲ λόγια μοναχὰ μεγάλα ξεφαντόνει
κι' ἀπὸ τὸ βῆμα κόβεται, κλωτσᾷ, παραμιλεῖ.
Φρενιάζει ὁ Ζυγομαλάς, ὁ Μαντεσάντος σκούζει,
κι' ὁ Στεφανίδης κρύβεται ἴστὸ θεοῦ του μπουρνούζι.

Μαλλόνει ὁ Πρωθυπουργὸς, ὁ Καλλιγᾶς χαζεύει,
καὶ μύδρους τοῦ Ἀφέντη μας ἡ μύτη ξετινάζει,
ὁ Ράλλης ὁ εἰθίνατος γελαῖ καὶ χωρατεύει,
καὶ στόλους ἴστὸ κεφάλι του ὁ Ρούφος σχεδιάζει.
Πότε ἴμιλοῦνε τρεῖς μαζὶ, πότε ἴμιλοῦνε δέκα,
καὶ χάσκει ὁ Αὐγερινὸς νὰ ἴδῃ καμμιά γυναῖκα.

κατορθώση μεγάλα πράγματα. Ἡ ξενοδόχος κατέθεσεν ὅτι τὸ ἀνδρόγυνον θὰ ἤρχετο ἀπὸ τὴν Βερζεβίλλην, ὅπου εἶχε φθάσει διὰ τοῦ ταχυδρομείου τῆς Βαρνεγιόλης· ὥστε μετὰ τὴν Βερζεβίλλην καὶ Βλαινοῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ταχυδρομικῆς ἀμαξῆς θὰ ἀπάντησεν ὁ ταξειδιώτης τὸν Ἰούλιον Κορνεφὲρ ἢ ἐκεῖνον ποῦ ἔλαβε τὸ ὄνομα αὐτό.

Ὅταν ὁ ταχυδρόμος τῆς Βερζεβίλλης ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, οὗτος τὸν ἠρώτησε:

— Τὴν περασμένην νύκτα διεπράχθη κακούργημα σ' τὸ Βλαινοῦρ· ἕνας ταξειδιώτης, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη, ἔβρεθηκε πινημένος σ' τὸν ποταμόν.

Σὺ τὸν ἔφερες χθὲς τὸ πρωὶ εἰς Βερζεβίλλην μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του;

— Μιὰ γυναῖκα ἔγκυος;

— Αὐτήν.

— Ἐγὼ, κύριε εἰρηνοδίκη.

— Καὶ ἀπὸ ποῦ ἤρχοντο;

— Ἀπ' τὴ Ρεμεριμόντη θὰ ἐρχότανε, γιατί' εἶχαν καταβῆ ἀπὸ τὴν ἀμαξάν τῆς Βαρνεγιόλης καὶ μπήκανε σ' τὴ δική μου.

— Μόνον αὐτοὺς τοὺς δύο ταξειδιώτας εἶχες;

— Καὶ δὲ ἄλλους, κύριε εἰρηνοδίκη, δὲ ἄνδρους.

— Ἄ α α !

— Αὐτοὶ εἶχανε παρμέναις τῆς θέσεως των προτῆτερα, μάλιστα ὁ ἕνας ἀπὸ δαύτους ἔδωκε τὴν θέσιν του εἰς τὸν ταξειδιώτη ποῦ ἦτανε μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του καὶ ἐκάθισε κοντὰ μου σ' τὸ κάθισμα μπροστά.

— Ἦρχονταν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴ Ρεμεριμόντη;

— Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς γελάσω, κύριε εἰρηνοδίκη γιατί' αὐτοὶ βρισκότανε σ' τὴ Βαρνεγιόλη πρωτοῦ νὰ πάμε ἐμεῖς.

— Καὶ ἦσαν μαζὺ καὶ οἱ δύο;

— Δὲν φαινότανε πῶς ἦσαν μαζὺ, μὰ ἔδλεπα πῶς γνωρίζότανε ἀναμεταξύ τους.

— Ὡστε δὲν τοὺς γνωρίζεις.

— Δὲν τοὺς γνωρίζω, κύριε εἰρηνοδίκη.

— Καὶ δὲν τοὺς ξαναεἶδες; πᾶ, χθὲς ἢ τὴν νύκτα ἢ σήμερα τὸ πρωὶ;

— Ὁχι, δὲν τοὺς ξαναεἶδα.

— Ἀκουσε, παιδί μου, ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσουμεν ὅτι αὐτοὶ δὲ ἦσαν οἱ φονεῖς.

— Ἄ! τοὺς κακούργους! ἀνεκράγασε μετ' εἰλικρινοῦς ἀγανακτήσεως ὁ Δουκῶ.

— Εἶνε φανερόν ὅτι οἱ δύο κακούργοι περίμεναν τὸ θῦμα των σ' τὴ Βαρνεγιόλη. Ὅταν βγήκαν ἀπὸ τὴν ἀμαξά σου σ' τὴ Βερζεβίλλην, ξεύρεις ποῖ ὁ δρόμος πέρανε;

— Ἐκεῖνος ποῦ καθότανε κοντὰ μου δὲν πρόσεξα κι' ἔ-

Κυκλόνου τον Πρωθυπουργό οι φίλοι του μπεμπέδες, κι' αυτός από το ύψος του με σοβαρό τους νεύει, όλοι σε τούτον φαίνονται κουτοί παρχεντέδες, και τους έχθρους και φίλους του με τρόπο κοροϊδεύει. Τήν μπόμπα τής *Συναλλαγής* τους ρίχνει μέ; 'στη μέση κι' όλοι μαζί σηκώνονται απ' τή ζεστή τους θέσι.

'Στή λέξι τής *Συναλλαγής* αλλάζει κάθε χρώμα, κι' ιδού αρχίζει πόλεμος λυσσώδης και φαγούρα' στ' όθος με στ' όθος έρχεται, στόμα με άλλο στόμα, γρόθος με γρόθο δυνατό, μαγκούρα με μαγκούρα. Κι' ιδού βροντάι μετά βροντών και μετά γδούπων γδούπο και *Ημετέρων* οίμωγή και λύσσα του Τρικούπη.

Και πολεμά μονοετής και τριετής θητεία, και πολεμείται μπόσικος προϋπολογισμός, τό Καραλή, ό πόλεμος και ή έπιστρατεία, ή Αίγυπτος, ό Σέυμουρ και ό βουβαρδισμός. Μά θυμωμένη κι' ή Ροζού τή μούρη της προβάλλει, και έτσι γίνεται σωστή κι' εκεί τό καρναβάλι.

Μās φεύγουμε ή 'Αποκρηαίς, Σαρακοστή πλακόνει' μά όσο φεύγουν 'γρήγορα τής 'Αποκρηαίς ή μέραις, τόσο κι' ό ήλιος πιο πολύ τή ράχη μας πυρόνει, τόσο λυσσούνε πιο πολύ του έθνους οι πατέρες. Χαρήτε κι' ή Σαρακοστή αν έρχεται και πάλι, έμεις και τότε θάχουμε σαν τώρα καρναβάλι.

Σουρής.

τσι δεν είδα από ποιά μεριά π'ήγε· αλλά τον άλλο τό είδα π' ακολουθούσε τον κύριον και την κυρίαν και πήρανε μά- λιστα τον δρόμο από τά δένδρα για να πάν σ' τό Βλαιν- κούρ και φίνεται πώς μέσα σ' τ' άμάξι είχανε πιάσει κου- βέντα, γιατί φαινόντανε πώς γνωριζόντανε αναμεταξύ τους.

'Ο δήμαρχος και ό ειρηνοδίκης άντήλλαξαν όπι τούτοις βλέμμα.

— Τώρα, παιδί μου, κατάλαβες, μπορείς να μάς πής τά χαρακτηριστικά τους;

— Μπας και τους είδα καλά, έτσι με προσοχή; Φορού- σανε κάτι μεγάλη σταχτερά καπέλα, είχανε τυλιγμένο τό λαιμό τους μέσα σ' ένα σάλι, μιá βλούζα σα την δική μου και μεγάλας γκέταις κομπωμέναις ως τά γόνατα. Μου φάνηκαν σα δισώ ίπποκάπηλοι.

— Οι άθλιοι θα ήσαν μετημφιεσμένοι, έσκέρθη ό ειρ- ηνοδίκης.

— "Έχεις τίποτε άλλο να πής; ήρώτησε τον Λουκά·

— "Όχι, κύριε ειρηνοδίκη.

— "Ε! άιντε τώρα, σ' τό καλό, παιδί μου.

Είς τό δημαρχεϊον είχαν φέρι τον μάριππον του Καρό- λου Συβρέ· δεν εύρον τίποτε άλλο άλλο παρά δύο τραπε- ζικά των πεντηκοσίων και είς μικρόν χαρτοφυλάκιον δώδε- κα χρυσά είκοσάφραγκα, αλλά κανέν έγγραφον, εκ του ό- ποιού να άρυσθώσι καμμίαν ένδειξιν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Είς εκ των χυδαιότερων μετεμφιασμών είναι βεβαίως τό να βάζουν μερικοί τό σουρτούκο των ή τό γελέκο των άνά- ποδα και να παρουσιάζονται είς τό κοινόν με αξιώσεις μα- σαράδων.

Τοιούτον μεταμφιασμόν υπέστη και ή προχθεσινή "Ωρα για να την διαβάσης, έπρεπε να την γυρίσης άνάποδα.

'Εκ του *Τραχικου* "Ερωτος, μυθιστορίας πρωτοτύπου τής Κυπαρισίας.

'Η 'Ανθή λοιπόν άπαντά είς τον Χρυσήν :

— 'Ακούσατε, κύριε, επί του προκειμένου αυτού δεν δύ- ναμαι να σας δώσω σταθεράν άπόφασιν, τό κατ' έμέ όμως είς μιάν τοιαύτην δύστηνον καρδίαν, τό βάλαμον και ία- τρικόν της είναι ή σταθερότης και έμπιστοσύνη.

'Αφού μετά τина άλλα ή 'Ανθή εκφράζει την δυσπιστίαν της προς τους νέους της εποχής, ό Χρυσής δικαιολογούμε- νος λέγει :

— Ναι, πολυθέλητρος κυρία, έχετε δίκαιον, καθ' όσον ή κοινωνία βοά εναντίον τοιούτων νέων, άλλ' έστε βεβαία, ότι ούδόπως έμοιάζω έγώ των τοιούτων, καθ' όσον τό πρω- τοφανές αυτό πάθος του έρωτος γέμει έμπιστοσύνης και σταθερότης, άρα να έλπίζω έγώ ;

Και μετά τина θεωρίαν περι έρωτος τής 'Ανθής, και ότι

Τό κακούργημα έπλεεν έντός μυστηρίου· και ποίον να ήτο τό ελατήριον αυτού; πώς ν' ανακαλυφθή, αφού δεν ήτο γνωστόν τό όνομα του θύματος;

'Ο ειρηνοδίκης έφαινετο άποτεθαρρημένος, ή έντολή αυ- του έληξεν, είχαν άνενεχθή είς την είσαγγελίαν και ό είσαγ- γελεύς ή ό άντεισαγγελεύς και ό ανακριτής έμελλον να φθά- σωσιν είς Βλαινκούρ την νύκτα ή τό βραδύτερον την πρωίαν τής έπιούσης.

Η

'Ο ίατρος Κορνεβέν έξελθών του ξενοδοχείου πέρασε μιάν στιγμήν από τής 'Αγγελικής Ριγώ, τής τροφού είς την ό- ποίαν ένεπιστεύθησαν τό παιδίον τής άποθανούσης, και τής έκαμε πολλές συστάσεις, κατόπιν δε δικυθύνθη είς τό δη- μαρχεϊον προς συνάντησιν του ειρηνοδίκου. 'Ητο τετάρτη και ήμίσεια.

'Επειδή δεν είχαν και οι δύο τί να κάμωσιν είς Βλαιν- κούρ, ήτοιμάζοντο να άποχαιρετίσουν τον δήμαρχον, ότε ένεφανίσθη επί τής ανοικτής θύρας του δημοτικού ό ύψηλό- σωμος 'Ιάκωβος Βαγιάν.

(Ακολουθεί)